

رقص لرز بی‌خانمان‌ها در تهران

آرمان شمال: به گزارش روزنامه همدلی، در کنار زندگی روزمره همه ما افراد زیادی وجود دارد که با غروب خورشید دغدغه‌های متفاوتی نسبت به عموم مردم را تجربه می‌کنند. عموم مردم با هزاران مشکل ریز و درشتی که روزانه با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، حداقل با غروب خورشید و آمدن شب سقف بالای سر و خانه‌ی گرم برایشان دست نیافتنی و فراتر از یک رویا نیست و واقعیت عینی بشمار می‌رود. اما در این میان کسانی هستند که به واسطه فقر، اعتیاد یا رانده شدن از خانواده و... شب را در خیابان به صبح می‌رسانند و گاه از شدت سرما هیچ‌گاه چشم باز نمی‌کنند و طلوع آفتاب روز بعد را نظاره گر نیستند.

«امیر» بی‌خانمان کارتن‌خوابی است که این شب‌ها آرامش شبانه‌اش را در کارتن‌های خالی کنار دکه مطبوعاتی میدان رسالت جستجو می‌کند. او با جمع‌آوری زباله‌های بازیافتی در سطل‌های زباله، روز را به شب می‌رساند و هر روزه با غروب خورشید بساط خود را جمع کرده و به قول خود به سمت ناکجا آباد حرکت می‌کند. یک شب زیر پل مامن او می‌شود، شب دیگر سرویس‌های بهداشتی پارک‌ها و شبی دیگر پل عابر پیاده.

او که به دلیل اعتیاد از خانواده‌اش رانده شده است به همدلی گفت: در طول روزها با جمع‌آوری و فروش ضایعات بازیافتی معمولاً می‌توانم یک وعده غذا گرم برای خود تهیه کنم. برخی از روزها که قادر به

تهیه غذای روزانه خود نیستم در کنار رستوران ها یا فست فودها پرسه می زنم که شاید ته مانده غذای کسی نصیب ام شود، گاهی به این شیوه اندک غذایی کاسب می شوم و گاه گرسنه سر بر زمین می گذارم.

امیر که دانش آموخته رشته حسابداری تا مقطع کاردانی نیز می باشد مهمترین مشکل خود را برای زندگی به سبک بی خانمانی و کارتن خوابی گذراندن شب های سرد دانست. او با بیان اینکه یک یا چند شب خوابیدن با شکم گرسنه باعث مرگ کسی نشده است اما سرما چند ساعته می تواند به آسانی جانت را بگیرد. می گوید در فصل های که هوا مناسب و گرم است در هر جای می توان راحت خوابید، اما الان سرما خیلی اذیت می کند.

خیلی از شب ها از شدت سرما تا صبح خوابم نمی برد، و برخی از شب ها نیز سردردهای میگرنی به سراغم می آید و امانم را می برد و من مجبور می شوم هر وسیله ای را که در اطرافم پیدا کنم به سر و روی خود بپیچم، از نایلون های زباله استفاده شده گرفته تا لباس های کهنه و حتی چوب و پلاستیک استفاده می کنم تا بلکه اندکی درد سرم آرام شود.

امیر شب های بارش برف و باران را کابوس خود می داند و می گوید: درک درستی از هوای زیبا، شاعرانه و رویایی ندارم و برف را زشت ترین جلوه طبیعت می دانم و در شب های بارانی فقط یک سقف برای من آرزو می شود.

امیر از وجود گرمخانه های شهرداری که در سطح شهر با هدف کمک رسانی به بی خانمان ها تاسیس شده است بی خبر است و حتی اطلاع و نشانی از وجود این مراکز را ندارد.

بحث ساماندهی بی خانمان ها مسئله دیروز و امروز پایتخت نیست. سالهاست که این معضل در تهران و کلانشهرهای دیگر نیز وجود دارد و همواره کسانی هستند که بنا به دلایل گوناگون مجبورند شب را تا صبح در مکان های عمومی مثلا پارک ها خیابان ها و ... به صبح برسانند.

موضوع ساماندهی بی خانمان ها و کارتن خواب ها از آن مسائل و مشکلاتی است که هیچ سازمانی به طور مشخص خود را متولی ساماندهی آنها نمی داند، از طرفی شهرداری وعده جمع آوری می دهد و از سوی دیگر سازمان بهزیستی از نبود بودجه و امکانات برای ارائه خدمات به بی خانمان ها گلایه می کند. اما در این میان مشخص نیست که در زمستان چه کسی باید پاسخگوی مرگ و سرمازدگی بی خانمان ها باشد.

در زمینه ساماندهی بی خانمان ها در پایتخت «مدیر عامل سازمان خدمات اجتماعی شهرداری» به همدلی گفت: این سازمان ۱۸ مدد سرا با گنجایش ظرفیت حداقل ۳ هزار نفر با هدف ساماندهی بی خانمان ها تاسیس کرده است. او در رابطه با امکانات و خدمات مدد سراها افزود به افراد بی خانمان در این مراکز دو نوع خدمات ارائه می شود که یکی خدمات اولیه شامل تغذیه، امکان استحمام، سرپناه و پوشاک است و دیگری خدمات بهداشتی و درمانی و روانشناسی، فرهنگی و آموزشی ارائه می شود. ضمن اینکه افراد معتادی که در این مددسراها مستقر می شوند بصورت رایگان می توانند متادون دریافت کنند. وی در رابطه با نگرانی از گسترش بیماری های مسری در مددسراها افزود تمام بی خانمان های که به این مددسراها ورود پیدا می کنند خدمات پزشکی دریافت می کنند و نگرانی در زمینه گسترش بیماری های عفونی و مسری وجود ندارد.

«رضا قدیمی» با بیان اینکه اکنون آمار دقیقی از بی خانمان های پایتخت در دست نیست گفت: آمار بی خانمان ها در شهر تهران بر اساس فصل متغیر است و در فصل سرما به خاطر مشکلات برودت هوا برخی از بی خانمان ها به شهرهای گرمسیر مهاجرت می کنند.

وی در رابطه با گروه سنی بی خانمان ها تصریح کرد: افراد با سنین متفاوت در این جامعه آماری قرار دارند. اما جامعه هدف ما افراد بالای ۱۸ سال است که این افراد نیز در تمام مناطق پایتخت حضور دارند حتی در منطقه یک نیز افراد بی خانمان را جمع آوری کردیم اما تجمع آنها بیشتر در نقاط بی دفاع شهری است و در این نقاط آسیب پذیر قاعدتا افراد بی خانمان حضور پر رنگ تری دارند.

«قدیمی» در رابطه با تعداد گشت های روزانه برای شناسایی و انتقال افراد بی خانمان به مراکز نگهداری، به همدلی گفت در طول شبانه روز ۴۵ گشت ویژه در سطح شهر فعالیت می کنند تا نسبت به شناسایی و انتقال افراد بی خانمان به مراکز پیش بینی شده اقدام کنند اما این افراد خود نیز می توانند به مراکز مراجعه کنند و اصلا هدف از ایجاد مددسراها اضطراری در همه مناطق شهر نیز این بوده که دسترسی افراد بی خانمان به مراکز نگهداری تسهیل شود و دیگر شاهد آسیب دیدن و مرگ این افراد بر اثر سرما نباشیم.

وی همچنین با معرفی سامانه ۱۳۷ افزود این شماره تلفن ۳ رقمی متعلق به شهرداری بوده و شهردان بی خانمان می توانند با شماره گیری این سامانه خود را به مددسراها معرفی کرده تا گشت های که به

صورت شبانه روز فعال هستند آنها را جمع آوری و تحویل مدد سراها بدهند و یا بصورت حضوری به مددسراهای در نظر گرفته برای این امر مراجعه کنند.

قدیمی در رابطه با استفاده از ظرفیت مساجد و تکایا برای پناه دادن به بی خانمان ها در شب های سرد با مخالفت با این طرح آن را اجرایی ندانست و گفت: چون امکانات خواب و استحمام در مساجد و تکایا فراهم نیست، و همچنین مساجد مکانی برای عبادت است که در ساعت های اولیه روز پذیرای مردم برای نماز و عبادت صبحگاهی می باشد افزود اجرا شدن این طرح مشکلات و موانع زیادی را ایجاد می کند و عملاً قابل اجرا نیست.

گزارش سال گذشته روزنامه شهروند در رابطه با «گور خوابی» چون شکل و شمایل جدیدی از بی خانمانی را به جامعه معرفی کرد مورد توجه رسانه ها ، افکار عمومی و مسولان امر قرار گرفت و آن افراد به خاطر آن گزارش امکانات و خدمات رفاهی قابل قبولی رادریافت کردند.

اما واقعیت تلخ بی خانمانی که در قالب «کارتن خوابی» «پارک خوابی» «گور خوابی» در پایتخت خود را نشان می دهد و در فصل سرما به نسبت دیگر فصل های سال بیشتر پرده از چهره می افکند، واقعیت تلخی است که در زیر پوست شهر ما وجود دارد و آسیب های اجتماعی زیادی را نیز با خود به همراه دارد . سازمان های دولتی و شهرداری ها با وجود تلاش های صورت گرفته به خاطر کمبود منابع مالی تاکنون نتوانسته اند در این حوزه کارنامه قابل دفاعی داشته باشند. هنگامی که در پایتخت کشور با تمرکز منابع مالی و امکانات رفاهی شاهد چنین مشکلات بغرنجی هستیم دیگر نیازی نیست به وضعیت حاشیه نشین ها و سایر استان ها اشاره کرد. پس می توان با اتخاذ راهکارها و تمهیدات جدید و با یاری طلبیدن از نهادها و سازمان های دیگر گامی در حل این مشکل که می تواند مادر و رمینة ساز آسیب های فراوان باشد برداریم.